

ΠΑΠΠΑΔΕΣ - ΕΠΙΣΤΡΑΤΟΙ

Παππάδες με τὰ κατὰ καὶ με τὰ Εὐχολόγια,
 με τὰ μαρίκια τὰ φαρδὰ καὶ με τὰ κομπολόγια,
 ποῦ ἄδικα μαθαίνεται ἡ τὴν ὠμότητά σας,
 ποῦ ποῦ δὲν βλέπετε ποδὸν ποῦ κόνι σας,
 καὶ ἂν ἰδῆτε ἄλλα καμμένα φορὰ καίνα,
 μὲν κρίνετε αὐτὰ αὐτὰ με μάτια γεφυρωμένα.

Παππάδες ποῦ ἀνδρίζεστε ὅτι τόσα Μοναστήρια,
 ποῦ φαίνεται παχύνονται ὡπὶν τὰ χοιρομήρια,
 παππάδες ποῦ διαβάζετε ἀγίων συναξαρία,
 ὅπου βαρύνονται σὺν καὶ οὐ μὴς στέλλετε μονάδια,
 ποῦ δὲν καὶ ἂν κάρτετε μακρὰν τοῦ κακῶντος,
 μονάχοι οὗτοι τα ξέρετε καὶ ὁ θεὸς μας μόνος.

Παππάδες ἀγιάζονται ποῦ ἦτε με πιστέσι,
 ποῦ ὁ θεὸς ὁσὸς ἀγαθὸς οὐκ εἰσάγει θεία,
 ποῦ εἰσθε οἱ διδάσκαλοι ὅτι τρώγουν καὶ τὸ πίνειν,
 ποῦ πάντοτε διδάσκετε ὅτιν κόσμον τὴν εὐρήνην,
 ποῦ δὲν ψηφίζετε καὶ οὐκ εἰς ἐκλογὴν ἡμέρας,
 ἀλλ' ἐν ἐκαστῇ βλέπετε μακρὰν μας τοὺς ἀστέρας.

Εἰσάγεσθε καὶ καὶ οὗτοι τὰ βγάλετε τὰ μάσσα
 καὶ σίγη Τούρκων ἄγρια τὰ κόψετε σὺν πρᾶσσα,
 καὶ οὐκ, καὶ οὐκ τὸ σκεῖν θαρρῶ πῶς θὰ οὐκ παρη,
 καὶ οὐκ, πανοσιώτατοι, θὰ γίνετε φαντάροι,
 θ' ἀφῆτε τὰ χροσόνια σας, τὴν ἀσκήτων τῆς ζωαίς,
 καὶ θὰ φρεσάτε σπαθῆ, μπαλίσκας καὶ κερώναις.

Ἀντὶ ἀγίων θάγετε ὅτι πλὴν μπαζονέταις,
 ἀντὶ θαλμῶν τῶν γεροντέων θ' ἀκούετε τρονμπέταις,
 ἀντὶ ἄγρια τὰ οὐκ ξηπνὴ τῆς ἐκκλησιᾶς καμπάνα,
 πρῶτ' πρῶτ' ὅτις τίσσερθε θὰ οὐκ ξηπνὴ ἡ ἀγάνα,
 καὶ ἀντὶ δεσπότην γελαστοῦ με μίτρας ὅτι κεράλι,
 θὰ βλέπετε τὸν λογαρό καὶ τὸν Μαυρομυχάλη.

Πολὴ μανρίλα πλάκωσε... θὰ γίνετε φαντάροι,
 εἰς τὴν χεῖρ ἄρματα, εἰς τὸν σιδηρὸν συναξάρι,
 τὰ ξίφη θ' ἀναστέρετε καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν θήκας,
 θὰ νάλλετε εἰς τὴν γραμμὴν κατὰ βαρλάρων νίκας,
 καὶ τότε πρὸ θὰ μαθεῖτε, διάβλου καλοχέροι,
 τὰ τριβεῖτε καλλίτερα μαζί μας τὸ πιπέρι.

Σουρ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὸ φλέγον ζήτημα τῆς ἡμέρας εἶνε ἡ ἐκ Κρήτης προσε-
 χῆς ὡς λέγεται ἀποπομπή τοῦ προξένου ἡμῶν ὑπὸ τοῦ δι-
 οικητοῦ τῆς νήσου. Δυστυχῶς ὁμως δι' αὐτὸ φαίνεται ὅτι
 ἔρχεται πολὺ ἀργά. Τόσα φιλογερὰ ζητήματα διήλθον μέχρι
 τοῦδε καὶ τόσον συνειθισαμεν εἰς τὴν θέρμην τῶν περιστά-
 σεων, ὥστε τοῦτο μᾶς κάμνει ἤδη τὴν ἐντύπωσιν ποτηρίου
 ἀπλοῦ χλιαροῦ ὕδατος προσφερομένου ἡμῖν.

Ἐν τούτοις πρὸς πρόληψιν παντὸς ἐνδεχομένου καὶ πιθαν-
 ῶν δυσἀρεστῶν συνεπειῶν προσεχῶς συνιστᾶται ἐν τῷ ὑπουρ-
 γείῳ τῶν ἐξωτερικῶν εἰδική, πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία μετὰ τῶν
 καταλλήλων ἀντλίων καὶ μηχανημάτων πρὸς κατάσβεσιν
 τῶν παντὸς εἶδους ἀναφυομένων φιλογερῶν ζητημάτων.

Ἀφ' ἑτέρου πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ ἐνταῦθα πρέσβης τῆς
 Τουρκικῆς Ἀγκιᾶχ ἐφέντης ἀποδλέπων εἰς τὴν ἐντύπωσιν, ἣν
 ἐνεποίησεν εἰς τὸ ἔθνος μας ἡ ἀποπομπή τοῦ προξένου τοῦ
 ἐκ Κρήτης, σκοπεῖ προσεχῶς νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκδιώξιν καὶ
 ἐντεῦθεν δύο ὑπουργῶν, τριῶν βουλευτῶν καὶ εἰκοσιν ἀνω-

τέρων ὑπαλλήλων ὡς μὴ διακαιομένων ὑπὸ ἔρωτος πρὸς τὴν
 κυρίαρχον αὐτοῦ δύναμιν.

Ἰταλὸς τις ἀστρονόμος ἀγγέλλει ὅτι ἀνεκάλυψε νέον τινὰ
 κομήτην. Νομίζομεν ὅτι τῆς δόξης ταύτης τὴν κυριότητα
 δικαιούται νὰ ἐπιδιώξῃ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν
 μας, ἀνακαλύψας πρὸ τινος ἐν τῇ βουλῇ τὸν κ. Οἰκονόμον.

Φαίνεται ὅτι ἀπεφασίσθη ὅπως εἰς τὸ ἐξῆς παραλαμβά-
 νονται ἐκ τῶν μοναστηρίων καὶ κατατάσσονται εἰς τὸν στρα-
 τόν, ὅχι μόνον οἱ ἡμίονοι, ἀλλὰ καὶ οἱ καλόγηροι. Τὸ μέτρον
 τοῦτο εἶνε ἄξιον παντὸς ἐπαίνου, διότι ἡ μέχρι τοῦδε ἐξαι-
 ρεσις τῶν τελευταίων τούτων ἀντίβαινε πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς
 ἰσότητος.

Πρὸ ἡμερῶν, ὡς ἀναγγέλλουσιν αἱ ἐφημερίδες, κατέπεσεν
 ἡ στέγη οἰκήματός τινος καὶ κατεπλάκωσεν ἱκανοὺς ἐφεδρους,
 εὐρεθέντας ὑπ' αὐτήν, ὧν ὁ εἰς ἀπεβίωσε μάλιστα ὁ δυστυ-
 χῆς. Ἡ κατὰπτωσις τῆς στέγης ταύτης εἶνε τὸ καλλίτερον
 ἐπιχείρημα κατ' ἐκείνων ὅσοι ἐτόλμων νὰ ἰσχυρίζονται ὅτι
 οἱ στρατιῶται μένουσιν ἄστεγοι.

Λέγεται ὅτι ἐν ὑπουργικῇ συμβουλίᾳ ἀπεφασίσθη ἡ ὀχύ-
 ρωσις τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ ἀποχοίρωσις αὐτῶν καὶ τῶν κατοί-
 κων τῶν εἶνε πρὸ πολλοῦ συντετελεισμένη χάρις εἰς τὰς δη-
 μοτικὰς καὶ διοικητικὰς ἡμῶν ἀρχάς.

Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Βίσμαρκ, ἡ Βορειογερμανικὴ
 Ἐφημερίς, εὐελπίζεται ἐν τελευταίῳ αὐτῆς ἄρθρῳ ὅτι ἡ
 εἰρήνη δὲν θέλει διαταραχθῇ, διότι οἱ ἐν Ἀνατολῇ ἐπιστρατευ-
 θέντες, λέγει, στρατοὶ ἐντὸς δύο μηνῶν δὲν θὰ ἔχωσι τί νὰ
 φάγωσι. Νομίζομεν ὅτι ἡ διπλωματικὴ ὀξύδερκεια τοῦ σιδη-
 ροῦ καγκελλαρίου ἐπρεπε νὰ ἐννοήσῃ ὅτι τότε ἴσα ἴσα τρέχει
 κίνδυνον ἡ εἰρήνη, διότι, ἂν κρινώμεν ἐκ τοῦ ἰδικοῦ μας, μό-
 νον ὅταν οἱ ἐν λόγῳ στρατοὶ δὲν θὰ ἔχωσι τί νὰ φάγωσιν, εἶνε
 ἐπόμενον νάλληλαφαγῶσιν.

Αξενέσια

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ
ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ...

Τι κρίμα τίποτα εὐμέρονα, τίποτα περίσσια χαρὶ
 νὰ μὴν γιορτάζῃ σήμερον χρυσαῖς ἡμέραις τοῦ Ἀπρίλη.
 Τὸ πορὶ λαμπρότερα κανεῖς λουλουδιὰ του νὰ παρη
 καὶ σ' ἀνθεδέσμη ἔλθ' ἐν τῇ δρόσῳ νὰ τῆς στελλῇ!
 Γλυκὸ τραγοῦδι νὰ τῆς πῇ τ' ἀηδὸνι στὴ φωνὴν του,
 καὶ ν' ἀντιγράψῃ ποιητὴς σὲ στίχους τῇ λαλῇ του.

Μὰ ὅχι! τίποτα εὐμέρονα, τίποτα περίσσια χαρὶ
 τῇ δροσερώτερῃ μορφῇ τ' Ἀπρίλη μ' ἐνθυμίζει.
 Τοῦ σώματός της λογαριὰ δὲν ἔχει τὸ καμμάρι,
 καὶ ἀμυγδαλὰ ὡσαύτ' αὐτὴ καμμάρι δὲν λουλουδίσει!
 Μόνο τ' ἀηδὸνι τ' Ἀπριλοῦ δὲν τραγουδεῖ σιμὰ της,
 καὶ γράφει στίχους - ποιητὴς ἀδίδχας - σὲ ὄνομά της.

